

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XXXVIII. De Procuratoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

§ Dico 4. Advocatorum comoda & privilegia sunt 1. Nobilitas, saltem in supremis Principum Dicasteriis. 2. participatio privilegiorum Militarium, uti est privilegium competentiae &c. exceptis tamen iis, quæ militibus competunt ratione ignorantiae juris. 3. immunitas à carcere, & tortura; quare si Advocatus delinquat, custodiendus est in cubili honesto. 4. immunitas à poenis magis ignominiosis, quales censentur esse fustigatio, suspensum: quare, si Advocati delictum sit majus vel capitale, gladiò v.g. puniendus est. 5. immunitas ab oneribus, & muneribus publicis, à recipiendis militibus &c. Colliguntur hæc ex l. 7. C. b. t. l. 12. § ult. C. de Decurion. l. 8. C. de question. l. 28. § fin. ff. de penis. l. 2. § 6. C. de Profess. § Medic. Strýck. in dissert. de Privil. Advoc.

TITULUS XXXVIII.

De Procuratoribus.

SUMMARIUM.

1. Quis vocetur Procurator.
2. Quis ad litem: quis ad negotia. Et an in Procuratorem ferenda sententia.
3. Qualiter constituendus sit Procurator: quid in mandato Procuratorio exprimendum.
4. An quibus necessarium sit mandatum.
5. 6. Quis Procuratorem possit, aut debeat constituere.
7. Quis constitui Procurator valeat.
8. An Minorennis, & Infamis, ad litem.
9. In quibus causis constitui possit Procurator. In famosis constitui expedit.
10. Quæ sit potestas Procuratoris.
11. Quid possit vi clausula, concedentis potestatem ad omnia, licet mandatum speciale exigant: quid constitutus cum libera.
12. Quod sit officium & obligatio Procuratoris. Quid sit contractus Mandati.
13. Qualis actio competat Domino & Procuratori adversus se invicem.
14. Quomodo finiatur officium Procuratoris.

SCiendum 1. Procuratorem, Germanicè ein Anwalt/ Gebollmächtigter/ in genere dici, qui aliena negotia mandato Domini administrat. l. 1. ff. b. t. intellige, absentis. Addunt aliqui, gratuito administrat, quia officium Procuratoris gratuitum est. l. 15. C. eod. & si petatur salarium, potius est locatio operarum: nihilominus hodiernis moribus passim constituuntur Procuratores pro salario ab iis, qui per se ipsos vel non possunt, vel nolunt, res suas & negotia perficere. Per vñ mandatò differt Procurator tum à Negotiorum gestore, quia hic aliena negotia gerit sine mandato: l. 2. ff. de negot. gestis, tum à Defensore strictè sumpto, quia etiam istereum absque mandato tueri potest. l. 33. §. 2. ff. b. t. modò talis defensor caveat de rato, & de iudicato solvendo, si agitur actione reali. l. 40. ff. eod. Per tò domini distinguitur à Tutore & Curatore, qui aliena negotia administrant vel ex voluntate Testatoris, vel ex decreto Legis aut Magistratus.

§. 2. Procuratorem alium constitui ad litem unam, vel omnes; alium verò ad aliud negotium extra-judiciale, unum vel plura. Prior dicitur Procurator ad litem, vel Judicialis: posterior autem Procurator ad negotia, vel Extrajudicialis. Si constituitur ad omnes lites, vel ad omnia negotia, vocatur Generalis: si ad unam litem, vel unum negotium certum, Specialis. l. 1. cit. §. 1. Generalis subinde constituitur cum libera, h. e. plena & libera potestate agendi omnia, quæ posset ipse dominus. c. 4. b. t. in 6. subinde verò omittitur hæc clausula. Porro si aliquis generaliter sine ulla limitatione constituitur ad omnia domini negotia, intelliguntur tam Judicialia quam Extrajudicialia, & talis Procurator posset appellari Universalis. Judicialis subdividitur: nam alius dicitur procurator in rem suam, vel propriam, cui nempe actiones & jura cessa sunt per donationem, venditionem, simplicem cessionem &c. ut ad eò præter mandatum procuratorium etiam habeat titulum, ex quo aliàs rerum dominia transferri solent, adeoque litem administrat in utilitatem propriam; si enim rem obtinet, eam acquirit sibi. l. 34. ff. eod. hujus tamen cessionarii, seu procuratoris in rem suam actio & jus semper fundatur in jure domini, & actionem directam contra debitores exercet solum nomine cedentis, cujus offibus inherere illa dicitur, proprio autem nomine exercet tantum actionem utilem, seu sibi cessam. Alius autem, & ordinariè, est procurator in rem alienam, qui nemde litem gerit in utilitatem domini, à quo fuit constitutus. Procurator Judicialis post litem contestationem fit dominus litis, ita ut ipse, nò dominus (nisi gravis necessitas postulet) ad Judicium citetur, & compareat ad omnes actus. l. 22. 23. C. eod. arque ipsam sententiam, quæ regulariter ferenda est in Procuratorem, præsertim in Civilibus, & Criminalibus famosis, excipiat: quamquam in praxi fori Ecclesiastici non scrupulosè attendatur, sive in Dominum, sive in Procuratorem feratur sententia. In Camera Imperiali, in qua lites omnes agitantur per Procuratores, sententiae omnes (exceptis causis injuriarum infamiam inducentibus) feruntur in dominum directè. Gail. l. observ. iii. P. Wiestner hic n. 61. Pariter si dominus ipse contestatus est litem, in ipsum fertur sententia; uti & in causis Matrimonialibus & Beneficialibus. Wiestner d. l. Dominus si quidem initio vocatur ad Judicium, si præsens sit, vel contimodè venire possit. Wagnereck. ad c. 11. b. t. Quamvis autem Procurator Judicialis differat ab Advocato, quia absentis litem administrat, & lites efficitur dominus; tamen hodie ipsi Advocati solent simul constitui Procuratores ad parcendum expensis, & evitanda alia incommoda.

§. 3. Procuratorem constitui posse vel tacitè, ut si dominus sciens, aliquem suo nomine in Judicio agere, non contradicat. per l. 18. ff. mandati; vel expresse, ut fit ordinariè, nimirum à domino coram vel in Judicio, si præsens sit, aut per scripturam suò privato (vel publico Civitatis vel Judicis) sigillò munitam, vel etiam à Nò;

Notario & testibus subscriptam; adeoque per instrumentum privatum aut publicum: vel per nuptium aut literas, si dominus sit absens. Ut autem mandatum *Procuratorium*, uti vocant, sit formatum, debent exprimi 1. nomina & cognomina constituentis & Procuratoris constituti, Adversarii, & Judicis. 2. qualitas causæ demandatæ. 3. actus, ad quos constituitur procurator, nempe an ad agendum & defendendum simul &c. Si in mandato, quo constituitur procurator, non exprimitur potestas etiam ad respondendum & defendendum, tamen id subintelligitur. *l. 33. §. 4. b. t.* non verò vicissim, si in mandato, quo constituitur procuratorem Reus, non exprimitur potestas ad agendum. Post actus autem plerumque additur clausula: *Et ad reliqua omnia, quæ ego ipse, si præsens essem, facere possem.* 4. clausula de ratihabendo, quidquid procurator gesserit, si mandatum det Actor. 5. annus, & dies. *Pirh. h. n. 13.* cum Durand. & Welsenbec. Ex his enim colligitur legalitas & valor mandati Procuratori; quamquam, si scripto detur, non opus sit Instrumento publico, sed sufficiat privatum, ut monui. De reliquo id operatur mandatum, ut, quidquid procurator gerit, à domino gestum esse censeatur, ut adeo factum procuratoris post litem contestatam prosit & obstat domino. *l. 46. §. 4. ff. §. 10. C. eod.* Excepi, nisi ille excedat limites mandati. per *l. 27. §. 49. ff. eod.* aut nisi culpa, ex parte Procuratoris commissa, sit personalis, magisque personam respiciat quam litem: ut si proterve obloquatur Judici, si calumniis impetret Adversarium. *l. un. §. 2. ff. si quis ius dicenti.*

Dico 1. Mandatum (*Genelt / die Vollmacht*) Procuratori ad agendum ita est necessarium regulariter, ut eo destitutus nihil agat valde, & sententia subsequens ipso iure sit irrita. *c. 4. §. 1. l. 24. C. b. t.* Et talis procurator dicitur *solus*. Si tamen aliquis sine mandato cepisset quidem agere, dominus autem ante sententiam definitivam illius acta haberet rata, valerent, & ratihabicio retrotraheretur ad initium litis fictione Juris, & æquipararetur mandato. *c. 10. in 6. §. 1. l. 60. ff. de R. J.* Quod si dubium sit, an Procurator habeat legitimum mandatum, quia nimirum illud non plenè probat vel per duos testes, vel per scripturam authenticam &c. admitti quidem potest, sed cum cautione derato (seu quod dominus ratum sit habiturus, quod ejus nomine agere aggredietur) *l. 1. C. b. t.* Ad quam cautionem, si mandatum sit liquidum, uti & ad satisfactionem de iudicato solvendo, si constituens promisit ratihabitionem, non adstringitur procurator ad agendum. per *l. 1. cit.* bene tamen adstringitur ad hanc satisfactionem procurator, quem dat Reus etiam mandato liquidò, nisi Principales eam præstare malit. *l. un. C. de satisdando.* Hodie tamen non requiruntur hujusmodi cautiones, teste *Pirhing n. 54.* Dixi in assertionem, regulariter; nam apud certas personas jura non requirunt mandatum, sed præsumunt voluntatem eorum, pro quibus interveniunt, nimirum 1. si sint personæ conjunctæ, uti paren-

tes, liberi, fratres, affines, libertus respectu Patroni, maritus respectu uxoris, socius respectu socii in re communi, imò, ut cum Hostiens. in Summa *hic n. 13.* vult Abbas, usque ad quartum gradum consanguinei pro se invicem. 2. confortes ejusdem litis. 3. Canonici & Clerici ad recuperanda bona & jura suæ Ecclesiæ, si Episcopus vel Prælatus quoad hoc sit negligens. 4. si dominus sciat, aliquem suo nomine causam agere, & nò contradicat. *vid. c. 12. cum l. 35. ff. b. t. l. 2. C. de confort. ejusd. lit. c. 1. de restit. spo. l. 18. ff. Mand.* Quia verò istæ personæ solum admittuntur sine mandato ex præsumptione mandati, si aliud constet de voluntate Principalis, non admittuntur.

Dico 2. Procuratorem constituere potest, quisque rei dominus est, & liberam administrationem habet, nisi prohibeatur. Quia hoc Edictum est prohibitorium, consequenter de re generaliter permessa. *l. 43. ff. b. t.* Prohibentur autem 1. propter defectum domini, Religiosi sine consensu Prælati. *Clem. 3. eod.* in casibus tamen, in quibus agere possunt in iudicio sine licentia Prælati, ut si accusent proprium Prælatum, per alium agere possunt. Item Tutor, Curator, Syndicus ante litem à se contestatam. *l. 11. C. eod.* quia antea non sunt domini licis. Neque procurator ante litem contestatam sibi alium substituere potest ex eadem causa. 2. propter defectum libere Administrationis Prælatus sine consensu Capituli, sed tantum in causa ardua Ecclesiæ ad litem, vel si procuratorem perpetuum aut generalem omnium negotiorum constituere vellet. Extra hos duos casus possunt Prælati liberè constituere procuratorem. per *c. 6. de juram. calum.* Item Pupilli, Minorenes, Filii familias in casibus, in quibus per se litigare non valent, neque procuratores dare possunt sine consensu Tutorum, Curatorum, Patrum. *l. 8. ff. l. 11. §. 14. C. b. t.* Et hinc Minor, si Curatorem non habet, ad negotia extrajudicialia, item, si pubes sit, in causa spiritali ad litem dare procuratorem potest; non verò ad litem in causa temporalis, sed ipsi dandus est à Magistratu. *l. 43. cit. c. fin. de iudic. in 6.* Si verò Minor habens Curatorem per se ipsum constituat procuratorem, valebit sententia pro ipso, non verò contra ipsum lata. *l. 14. cit.* Aliunde prohibentur 3. excommunicati, sed solum ad agendum, non ad defendendum. *c. 7. de iudic. §. c. fin. h. t.* Idem est in foro seculari de Bannito. 4. universim omnes, qui stare nequeunt per se ipsos in iudicio, ut servi, nisi litigent de statu suo. *l. 33. ff. eod.*

Quæres, an aliquando cogi quis possit ad constituendum procuratorem? R. si habeat impedimentum perpetuum, vel valde diuturnum, quò minus possit, vel si nolit agere per se ipsum, cogi potest. *c. 2. b. t.* ne jus alterius Partis lædatur, vel pereat. Si verò impedimentum sit breve, neque diu credatur duraturum, debet altera Pars habere patientiam, donec cesset. *c. cit.* Modò impedimentum sit verum, & non fictum, uti fuit ille morbus, de quo sermo est in *c. 6. de dolo*, ubi propterea pro contumace habetur

bitus est Prælatus, qui non comparuit per Procuratorem.

7 Dico 3. Procurator pariter constitui potest omnis ad litem, qui stare suo nomine potest in iudicio, nisi prohibeatur: ad negotium verò aliud, qui capax est illud exequendi. Communis DD. Prohibentur autem milites, & foeminae, nisi in rem suam, aut illi pro sua cohorte, & istae pro valde conjunctis personis, in defectu alterius. l. 7. § 13. l. 13. C. § 4. § 41. ff. h. t. 2. potentiores. t. t. C. ne liceat potentiorib. quoniam autem sint potentiores, arbitrari debet iudex. 3. redemptor litis alienae, seu ille, qui procuratorem alicujus litis suscipit eo pacto, ut in eventum victoriae certa sibi portio praestetur. arg. l. 5. C. de postulando. 4. servi, Religiosi sine consensu Superioris, excommunicati; quia stare in iudicio non possunt. De Clericis secularibus in causa Laicorum discurrere, sicut supra docuimus ad questionem, an possint esse Advocati? Tit. 37. n. 4. Sacerdos specialiter admittitur ad procurandum in causa Episcopii etiam ad lites circa rem temporalem. c. 4. h. t. Et vicissim Laicus in causis Ecclesiasticis. c. 1. eod. in 6. quia non agit suo nomine, sed nudum ministerium pro alio exercet.

8 Quaes, an Minorennis possit esse Procurator ad lites, item an infamis? R. uterque prohibetur de Jure Canonico: prior. c. 5. h. t. in 6. posterior. can. 1. § 2. caus. 3. q. 7. Et quia Jus Civile de neutro clarè aliquid statuit, rectè colligitur ex c. 1. de N. O. N. quòd se conformet Juri Canonico, praesertim quia praxis Camerae Imperialis observat Jus Can. Minorennis de Jure Civili munere Procuratoris fungi posse affirmat cum Zafio & Lauterbachio P. Wiestner n. 23. negat cum Wesenbec, & Stryck. Gletle 1. parte Pand. q. 28. Pariter discrepant Legistae de infami. Oppones 1. In §. 5. Inst. quibus ex caus. manumitt. non lic. conceditur manumissio servi 17. annis non minoris, Procuratoris habendi gratia; seu ut possit pro manumittente esse procurator: ergo, qui complevit 17. aetatis annum, potest constitui Procurator. Confirmatur à pari; quia 17. annis major potest esse Advocatus. l. 1. §. 3. ff. de postul. ergo & Procurator; quia illud plus est, quàm istud. 2. In §. ult. Inst. de Except. vi consuetudinis potius, quàm Juris, non admittitur exceptio contra procuratorem infamem, aut ab infami datum: ergo. R. ad 1. cum ibi non exprimitur, an talis manumissus sit destinatus procurator ad lites, vel ad negotia extrajudicialia, rectè id accipitur de negotiis extrajudicialibus, ne recedatur à Jure Canonico clarè Minores excludente à munere procuratoris ad lites. Dein posset dici, quòd favore libertatis citius admittatur ad hoc munus, qui propterea manumittitur. Ad Confirm. N. parit. quia Procurator litigat, & sit dominus litis: Advocatus autem non tam litigat, quàm litiganti praestat patrocinium; nec sit dominus litis. Ad 2. ibi solum dicitur, quòd de Antiquo Jure fuerit dubium, an exceptio infamiae possit opponi procuratori; quia additur: dum altercatur: Lex autem Civilis dubia explicari debet ad Jus Canonicum certum.

Dico 4. Procurator in omnibus causis & negotiis, qui sunt in arbitrio Principalis seu Domini, dari potest, exceptis ferè solis causis Criminalibus criminaliter intentatis, in quibus de Jure statuta est poena, Relegatione major. Rursus communis ex l. 1. § 41. h. t. Imò in causis criminalibus famosis (seu infamiam irrogantibus) expedit semper litigare per Procuratorem, ut evitetur infamia Juris; si enim Principalis non compareat in iudicio, sententia in ipsum non fertur, atque ideo non fit infamis; sed fertur in Procuratorem. Qui etiam infamis non redditur, quia non condemnatur propter delictum proprium. l. 1. ff. de his, qui not. inf. Saltem hoc procedit in iis delictis, in quibus infamia non principaliter, sed per consequentiam solum infligitur: an verò etiam tunc, quando infamia principaliter infligitur, admittendus sit Procurator, in utramque partem disputatur: aliqui teste Wiestner n. 44. factis probabiliter negant. Dixi: exceptis ferè solis criminalibus &c. In his enim de Jure nec Accusator constituere potest procuratorem; quia in hunc non potest decerni poena Talionis, ad quam se deberet inscribere Accusator. l. 7. ff. de accus. casu quo deficeret in probatione. Neque Reus, quia posset fugere, & sic reddere iudicium elusorium. l. 13. ff. de publ. iudic. c. 15. de accus. junct. gl. v. criminali. Si tamen Reus foret absens, vel alias in iudicio comparere nequiret personaliter, Defensor admittendus pro eo foret ad allegandam & probandam causam absentiae, ad opponendas exceptiones, & probabiliter etiam ad defendendam illius innocentiam. per c. 4. § 133. § 2. ff. h. t. praesertim apud personas Illustres. l. fin. C. de injuriis. Dein etiam Accusator hodiernis moribus, per quos sublata est inscriptio ad poenam Talionis, & substituta poena pecuniaria & condemnatio ad expensas, permittitur constituere Procuratorem; quia executio fieri potest in bonis Accusatoris, etsi ipse fugeret, cum se deficere in probatione advertit.

Dico 5. Potestas Procuratoris est tantà, quantam ei concedit Jus, Consuetudo, & maxime Mandatum Domini. Ratio: quia omnia potestatem habet à Domino, quam is vel tacite concedit secundum Jura & Consuetudinem, vel specialiter exprimit in Mandato. Unde alia ipsius potestas est generalis, quae omnibus Procuratoribus communis est, ut contestati litem, substituere sibi alium, appellare, & quidquid principaliter vel accessorie exprimitur in mandato generali. Alia autem specialis, quae se extendit solum ad ea, ad quae habet mandatum speciale, & haec non potest vi generalis mandati, uti sunt tractare causam criminalem criminaliter intentatam, jurare de calumnia, deferre Parti adversae iuramentum litis decisivum, compromittere in arbitros, transigere vel pacisci, petere restitutionem in integrum, impetrare Rescriptum, fidejubere, debitum remittere, donare, renuntiare juri ad beneficium, tractare causam Matrimoniale loco Domini, petere absolutionem ab excommunicatione, impetrare dispensationem super de-

fecto Natalium, conferre beneficium, præsentare ad illud &c. Text. gl. DD. in c. 4. in 6. § Clem. 2. b. t. speciatim verò Durand. de Proc.

Quæres, quam potestatem tribuat Procuratori in Mandato expressa clausula: possit omnia, licet mandatum speciale exigant? R. non potest vilius ea, quæ alias requirunt mandatum speciale, c. 4. cit. quia adhuc generalis est concessio, per quam non veniunt ea, quæ specialiter nota sunt digna. c. 31. de R. J. in 6. & hoc ipso, quod iura velint aliqua committi in specie & nominatim, non sufficit commissio generalis, in qua nullum in specie exprimitur. Laym. in c. 4. cit. P. Wiestner hic n. 55. Excipe tamen 1. nisi in Mandato per modum concessionis (non exceptionis) aliqui articuli, speciale alias mandatum requirentes, essent specificati; tunc enim vitalis clausula posset etiam alia speciale mandatum exigentia, quæ sunt similia vel minora expressis, non verò maiora. Clem. 2. cit. Excipe 2. nisi adjecta sit clausula, cum libera; hæc enim æquivaleret mandato speciali. c. 4. cit. l. 58. ff. eod. Excipe 3. nisi sit procurator in rem suam, gl. fin. in c. 4. cit.

Dico 6. Officium & obligatio Procuratoris ad litem est 1. ut diligentissime custodiat mandatum domini, litemque semel susceptam usque ad finem deducat: secus tenetur domino omnia damna, etiam per culpam levissimam causata, resarcire. l. 5. § 21. ff. l. 13. C. Mandati; eo ipso enim, quod quis suscipiat munus procuratoris ad litem, censetur spondere diligentiam exactissimam, quam nempe desiderat natura & gravitas negotiorum Judicialium. 2. si vitius fuerit, appellare à sententia definitiva, vel saltem (si iustam habet causam excusantem) monere dominum, ut is intra decendum appellare possit, si sibi consultum censuerit. c. 14. b. i. quia interpositio Appellationis est de connexis primæ instantiæ, & fit coram eodem iudice, quare ad eam se obligasse censetur Procurator. arg. l. 56. 62. ff. eod. Aliud est quoad prosecutionem Appellationis, ad quam probabilibus non tenetur, per c. 14. cit. quia per Appellationem causa transfertur ad alium iudicem, & sæpe ad alium locum. Excipe, nisi expressè se obligasset ad agendum, defendendum, & appellandum: vel nisi constitutus fuisset generaliter ad omnes causas Judiciales: vel nisi Appellatio fuisset solum à sententia interlocutoria. 3. finita lite (idem est de aliò negotio) reddere rationem domino, & quæ consecutus est, restituere, nisi sit procurator in rem suam. Dereliquo Procurator ad negotia extrajudicialia non tenetur ad diligentiam exactissimam, sed solum ad talem, qualem homines utique diligentes in rebus propriis adhibere solent, adeoque non tenetur prestare culpam levissimam, sed solum latam, & dolum, ut alii Mandatarii, si negotium sit vulgare, nullam requirens industriam, ut est v. g. fideiussio. l. 29. pr. ff. Mandati. & culpam levem, si negotium requirit diligentiam mediocrem, qualem exigunt pleraque negotia extrajudicialia. l. 11. c. eod. l. 23. ff. de R. J. quia mandatarii & man-

dantis intentio non potest certius cognosci, quam ex natura negotii majorem vel minorem diligentiam requirentis. Porro contractus Mandati (à manûs datione appellati) nihil aliud est, quam contractus consensualis bilateralis, quo negotium gratis gerendum alteri committitur, & suscipitur. Unde per se, quia redundat tantum in favorem mandantis, præstanda foret sola culpa lata; nisi nempe negotii qualitas intentionem contrahentium aliter explicet; vel etiam pretium accipiat. per l. 5. §. 2. Commodati.

Quæres, an & qualem actionem adversus se habeant Dominus & Procurator? R. uterque habet actionem Mandati, si unus sit læsus ab altero: & quidem dominus directam ad prosequendum id, quod sua interest ratione litis non exactissime administratæ, vel negotii non cum debita diligentia gesti. l. 9. 13. 21. C. Mandati. Procurator autem contrariam ad consequendum id, quod ex causa mandati bona fide præstitit, vel expendit. l. 46. §. 5. ff. b. t. & ad damna per culpam etiam levissimam mandantis sibi orta. arg. l. 5. cit. Intelligo, si salarium pro suo munere non accipiat Procurator; tunc enim non actio Mandati, sed Locati locum haberet in utroque, §. 13. Inst. de Mand. Utraque actio utrobique transit ad hæredes.

Dico 7. Officium Procuratoris (uti cujusvis alterius Mandatarii) finitur 1. revocatione, expressa vel tacita, sed intimata Procuratori, vel Judici, aut hujus loco Adversario. 2. morte domini. 3. & morte procuratoris, quare adhuc integra accidit. 4. renuntiatione. 5. mutuo utriusque, domini & procuratoris, consensu. 6. finita causa, vel negotio. §. 9. 10. 11. Inst. de Mand. l. 8. seqq. ff. b. t. arg. l. 58. ff. de Pact. §. l. 21. C. b. t. Notandum verò est 1. rem desinere integram, si negotium jam est cœptum, vel si lis jam est contestata, vel dominus jam satisdedit consentiente procuratore de iudicatu solvi. 2. revocationem (uti & renuntiationem & consensum mutuum) si fiat post litem contestatam, exigere iustam causam. c. 2. in 6. l. 19. seqq. ff. b. t. qualis esset adversa valetudo procuratoris; peregrinatio; morosa tractatio causæ; superveniens inimicitia cum domino &c. Et hæc causa debet cognosci & approbari à iudice, si Adversarius petat, vel, si absit talis cognitio, saltem consentire debet Adversarius. per c. 13. §. 1. 65. ff. eod. quia per contestationem litis cum Adversario initur quasi contractus. l. 3. §. 11. ff. de pecul.

TITULUS XXXIX.

De Syndico.

SUMMARIUM.

1. 2. Quis dicatur Syndicus: quid sit Universitas.
3. 4. Quis possit esse Syndicus; & quam habeat potestatem.
5. Quomodo finiatur ejus officium.

Sciendum, Syndicum esse quidem Procuratorem, at non qualemcunque, & alicujus privati, sed constitutum ad solas lites generalliter